

II.

Forflag til Lov

angaaende

Salget af den under Frederiksgave Gods i Odense Amt beliggende D,
Thors kaldet.

Finantsministeriet bemyndiges til at afhænde den under Frederiksgave Gods i Odense Amt beliggende D, Thors, til Fæsteren, Gaardmand Jørgen Jensen Henningsen, paa Billaar:

at han udreder en Kjøbesum af 7,000 Rd., hvoraf $\frac{1}{3}$, inden Forløbet af en nærmere fastsat Frist, erlægges contant, men Resten berigtiges ved Afgivelsen af opsigelig 1ste Prioritets, 4 Procent aarlig Rente bærende, Panteobligation;

at Afhændelsen iøvrigt skeer under de Betingelser, der i sin Tid ere ham forelagte af den, ifølge Loven af 8de April 1851 om Selveiendoms Indførelse paa Statens Bøndergods nedsatte Commission, samt

at han udreder alle med Eiendomsoverdragelsen foranledigede Udgifter, derunder indbefattet Anskaffelsen af stemplet Papir til Skjodet paa Eiendommen og til fornævnte Panteobligation.

Motiver til foranstaaende Lovforflag.

Blandt de Eiendomme, som i Henhold til Loven af 8de April 1851, om Selveiendoms Indførelse paa Statens Bøndergods, skulde tilbydes Fæsterne til Eiendom, befandtes den under Frederiksgave Gods hørende D, Thors, af Hartkorn circa 5 Tdr., der siden Aaret 1834 har været tilfæstet Gaardmand Jørgen Jensen (Henningsen).

Under den af Selveiendomscommissionen afholdte Taxationsforretning blev, efter Finantsministeriets Bestemmelse og i Medfør af fornævnte Lovs § 8, af Eiendommen reserveret en usrugtbar Odde til Landdragning af Baade og Lørring af Fiskegarn for de Fiskere, som benytte Havfiskeriet omkring Den, hvilken Odde senere ved Domainebestyrelsens Foranstaltning blev afsælet, fraskilt den øvrige Eiendom og særlig optagen i Matriculen.

Under nysnævnte Reservation og i Henhold til den af bemeldte Commission foretagne Taxation blev Eiendommen derefter i Aaret 1854 tilbudt Fæsteren mod en Kjøbesum af 4,700 Rd., samt iøvrigt under de ved Loven fastsatte Billaar.

Fæsteren vedtog Kjøbet, men knyttede til Vedtagelsen den Betingelse, at Spørgsmaalet om hiin Reservation — hvorved han ansaae sig for indskrænket i en ham efter hans Formening tilkommende, men ikke ved hans Fæstebrev hjemlet, udelukkende Ret til at drive Fiskeri omkring Den — holdtes aabent.

Herpaa kunde Finantsministeriet saameget mindre gaae ind, som Reservationen var stæet i det Almindeliges Interesse, og Fæsteren selvfølgelig havde samme Ret som alle Andre til Landdragning m. m. paa den reserverede Strækning, og Sagen henstod dernæst, uden at nogen uforbeholden Vedtagelse af Kjøbet fra Fæsterens Side fandt Sted, indtil den i Selveiendomslovens § 11 foreskrevne Frist, inden hvis Udløb Kjøbet af Statens Bøndergods skulde endelig vedtages, var forløben.

Senere indkom et Andragende fra Fæsteren, hvori han, næst at erklære, at han nu frasaldt den af ham som ovenmeldt gjorde Indsigelse, androg paa, at Salget maatte foregaae paa de